

19 juni 2024, 21°

PORTO

Porto stond al wat langer op het to-do-lijstje, en nu zijn we er geweest. Leuke stad, veel te zien, lekker eten, varen op de Douro. Maar druk! Zo veel mensen! Overal Japanners, Chinezen, Spanjaarden, Nederlanders, Fransen. Voor alle *Dit-moet-je-gezien-hebben*-dingen sta je lang in de rij. Dat moet je ervoor overhebben. Inherent aan stedentrips en eigenlijk niets voor mij.

Waar ik wel altijd heel blij van word in een stad zijn de straat-tiesten. In Porto was een meneer met allemaal vogeltjes. Dui-ven, kippen, par-kieten, kanarie-pietjes, wel 19 in totaal. Ze zaten rustig op hun stokje terwijl hun baas een deuntje op zijn orgeltje ten gehore bracht. Je moet toch wel een heel bijzonder mens zijn wil je dat voor elkaar krijgen.

De vogelman heeft zijn plek vlakbij station São Bento, waar wij uitgestapt zijn. Als u in Porto bent, moet u zeker even de hal van het station in lopen, ook al staat ie niet in de top-10. Zo mooi! En er is alleen activiteit als er net een trein is binnengekomen.

Als u oversteekt richting Rua das Flores (wel even omlopen want ze zijn een nieuwe metrolijn aan het bouwen) loopt u tegen een kunstmarkt aan. Met werk van plaatselijke kunstenaars. Ook van sieradenmakers. Mooie oorbellen hadden ze. Sinds kort heb ik, na 50 jaar zaniken van Wynand, gaten in mijn oren. Dus ik heb oorbellen gescoord. Gouden vlindertjes. Bij thuiskomst bleek dat er een zekeringsknopje ontbrak. Op onze mail daarover kregen we gelijk antwoord. Het zou in orde komen. En wat kregen we de volgende dag over de post? Het knopje én een paar oorbellen. De vlindertjes in de zilveren uitvoering. Portugal op zijn grootst. Dank je wel, Isabel Ramos van Tea & Oatcakes. Beetje reclame mag wel!

EUCALYPTUS

De eucalyptus, hoe mooi ook, hoort in Portugal niet thuis. Ooit aangeplant in het noorden omdat hij zoveel water opneemt (100 liter per dag drinkt een beetje eucalyptus), heel hard groeit en goed te verkopen is. Een gewilde investering. Maar de eucalyptus laat niet veel ruimte en water over voor de inheemse boomsoorten, zoals de kurk- en de steenek en de medronho. Bovendien is de eucalyptus door zijn olie

uitermate brandgevaarlijk. Er gaan dan ook steeds meer stemmen op de eucalyptusaanplant te verbieden.

Monte do Casarão is een oude eucalyptusplantage. Al jaren willen we van de eucalyptus af. Mondjesmaat zijn er wat bomen omgehakt, maar dit jaar zijn de grote machines gekomen. Bijna alle eucalyptus is gekapt. Op strategische plekken hebben we wat laten staan, maar verder is alles weg. Nu is het zaak straks de nieuwe scheuten te verwijderen, want anders staat er binnen een scheet en een zucht weer een nieuw eucalyptusbos.

De achterste vallei moet nog wel gedaan worden. Met de machines zouden ze te veel schade aanbrengen. Die bomen daar kappen ze met de hand. Van de winter, is de bedoeling. De stammen gaan naar Spanje. Er wordt wc-papier van gemaakt. Dus wie weet, veegt u straks uw billen af met hout van Monte do Casarão. Zou zomaar kunnen.

www.jeeigenberg.nl

www.montedocasarao.com

info@montedocasarao.com

www.youtube.com/watch?v=4h82mYBohfc

Er is nog één tweepersoonskamer beschikbaar in de schilderweek van 2 tot 9 oktober.

Meer info op de homepage van de website bij **Wat te doen**

Deze pentekening is niet van een van de cursisten van de schilderweek, maar van een van onze gasten.

Dank, Sjoerd van Dijk!
www.sjoerd-van-dijk.nl/work/illustraties

HARING EN HOE ER TE KOMEN

Deze vrijdag eten we haring. Eenmaal per jaar kun je hier haring eten. De Nederlandse Club Algarve organiseert altijd in juni een haringparty, maar deze keer gaan we naar Boliqueime, vlakbij Faro. Daar zit een winkel die uitsluitend Nederlandse producten verkoopt. Rookworst, hagelslag, ontbijtkoek, soda, noem maar op. De formule doet het goed. Het is wel duur, maar dat is voor de vele Nederlanders hier geen belemmering. Die (wij ook) willen toch graag af en toe de bekende smaken en merken in huis hebben. Nu komt ook de haring naar Boliqueime en wordt daar ter plekke schoongemaakt. We moeten dus wel een eindje rijden voor ons harinkje. Maar welke auto nemen we? We hebben momenteel een beetje krakkemikkig autopark. Mijn auto, een Volvo, moet naar de dealer in Portimão. Met regen staat hij vol water en de achterklep gaat niet meer open. Die zit met plakband vast. Onze tovenaars zien er geen gat in.

De Volkswagen van Bas is total loss. 's Morgens heel vroeg op weg naar het vliegveld is Bas in slaap gevallen. Gelukkig had hij niks en was

het een eenzijdig ongeval. De bus staat bij de garage. We hebben stille hoop dat hij nog gerepareerd kan worden.

De auto van Wynand, een Ford Focus, gaat al vijf jaar langer mee dan verwacht Het is een heel oud en niet meer schoon te krijgen beestje. Het is de vraag of hij weer door de keuring komt. Eerst gaat hij langs onze tovenaars. Volgende week weten we meer.

De auto van Lies, een Golf, heeft een nieuwe motor. Het is wel een goede auto, maar niet zo comfortabel.

We komen er wel! De haring laten we ons echt niet door de neus boren.

Nel